

Voința Popului

ORGAN AL „FASCIEI NAȚIONALE ROMÂNE”

309
Dinu
St. Nichi Lazar
Palatul Cultural Arad

STUL
60 Lei
10 Lei
Petreiluni 40 Lei
REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD
Str. Vicentiu Babes
No. 6.

Anul III. — N-rul 82.

APARE SĂPTAMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

Arad, Duminică 18 Oct. 1925

De profesor A. C. Cuza, președintele „Ligei Apărării Naționale Creștine, după unirea tuturor grupărilor naționale, a binevoit să adreseze către țară, către neam și către toți cei buni următoarea chemare, care cuprinde atâta adevăr, atâta tânguire și tot odată atâta înbărbătare pentru lupta dusă cu îndârjire contra pericolului jidovesc și acelor jidoviți, cari prin faptele lor rușinoase, necinstite și preste tot nedemne nici da om de cum de român, vor să ne nimicească țara, neamul și biserica.

Cetiți-o cu luare aminte:

Chemare către toți Români!

Frați Români,

Grija cea dintâi a generațiilor trecute, a înaintașilor noștri, a fost: constituirea (închegarea) Statului românesc, în care toți Români să se poată desvolta ca nație liberă. Grija cea dintâi a noastră, a celor de azi, trebuie să fie: închegarea nației românești așa fel, ca să-și poată forma ea însăși cultura sa proprie, națională.

În trecut, silințele noastre pentru închegarea Statului, au fost încununete cu deplină izbândă. Statul românesc, întemeiat prin unirea țărilor surori la 1859, ni-a dat la 1866 Dinastia națională, la 1881 Regatul, la 1919 România-Mare, prin unirea tuturor Românilor.

Această lucrare măreață s'a săvârșit numai cu puterile noastre, ale Românilor. Apărarea țării și munca cea grea roditoare, pe toate tărâmurile de viață, a fost numai în sarcina noastră! Dela început și până astăzi, nici o boabă de porumb, nici un fir de grâu, nu au fost aduse la rod de alții, decât numai de noi. Nici o muncă de cultură, în nici o ramură de lucrare, nu poartă un nume străin.

În România, toată osteneala a fost și este a noastră, dar folosința este a altora. Căci această muncă roditoare, a atras în țările românești ființe străine, parazitare (cari trăesc pe spatele altora), ce nu pot fi contopite în neamul stăpânitor, cari s'au folosit de silințele noastre în atâtea părți s'au folosit și de nepățania noastră, — ca să se furișeze în economia națională românească, nimicind pături întregi ale neamului, cum este pătura de mijloc (a negustorilor și meseriașilor) și împedecând astfel desvoltarea deplină a ființei noastre naționale.

Folosindu-se în țările vechiului Regat, de întorcerea repede a culturii românești către cultura apuseană, de schimbarea căilor de comerț de prefacerea portului și a obiceiurilor, de luptele noastre politice, iar în țările cealalte de ocrotirea stăpânirilor străine, vitrege nouă, — s'au așezat în mijlocul nostru, pretutindeni, jidanii.

Fugari din Galiția, din Polonia și din Rusia, hămesiți, în stare de vagabondaj, jidanii au cuprins mai ales Maramureșul, Bucovina și Basarabia,

stăpânite de streini. În vechea Moldovă liberă, vecină cu țările din care veneau, jidanii s'au furișat ca vânzător și fabricanți de holică, de alcool otrăvit. Iar apoi cumpărând, ca arândari, veniturile moșiilor, s'au strecurat în gospodăria noastră dela țară, de unde s'au întins în orașele Moldovei și au trecut în Valahia (Muntenia).

Prin răspândirea beției, jidanii au jăfuit și îmbolnăvit pe săteni. Prin camătă, au ruinat pe boeri. Prin specula necinstită, au nimicit pe comercianții și meseriașii creștini. Prin mită au stricat pe slujbași, — și astfel s'au făcut stăpâni pe izvoarele noastre de hrană și au cuprins orașele României, care nu sunt azi decât niște murdare colonii jidovești. Iar în unele părți, ca în nefericitul Maramureș și Bucovina și în Basarabia, jidanii cuprind și satele.!

Acestei năvăliri parazitare a jidaniilor, organizați prin Cahaluri și Sinagogi — care au la temelie religia lor Tora talmudică, cu porunca să vrăjmașască cealalte popoare, să le prade și să nu se amestece cu dânsele, — poporul românesc nu s'a putut împotrivi, nu din pricina nedestoiniciei lui, ci pentru că Satul însuși, în loc să-l apere, i-a stat împotriva, sprijinind pe jidani.

Aducerea și la noi, trebuincioasă, dar pripită, a felului de ocărnuire constituțională (adecă după legi și forme, cu alegeri, cu statul țării, cu Ministerii) ca în țările înaintate ale Apusului, a dat naștere, în adevăr, la o ocărnuire stricată în însăși ființa ei, prin lipsa de pregătire a națiunii noastre pentru această formă de ocărnuire, după care „toate puterile Statului purced dela națiune”.

Națiunea cea adevărată nefiind pregătită la noi, i s'a pus în loc, vrând nevrând, pentru a putea lucra mașinăria ocărnuirii, „națiunea constituțională” (cea dată de Constituție, de legile pentru alegeri și lucrările de obște), anume națiunea-politicianilor (adecă a oamenilor ce se învârtesc și trăesc din politică) orânduți în „partide”.

Statul a fost „partidele”, stăpânind sfatul țării și administrația ei (deregătorile de tot felul). Iar „partidele”, fără temelie, în lipsa oricărui control

din jos, — s'au făcut una cu interesele (trebuințele și foloasele) politicienilor, cari au sprijinit pe jidani în toate trebuințele lor, prin corupție (adecă fiind cumpărați de acela).

„Partidele” dară, cari ocărnuesc țara cu puteri nețarmurite dela 1886 până în timpul de față, ele singure au toată răspunderea stărilor de azi, cari amenință cu înstrăinare cultura noastră națională și viitorul însuși al neamului!

Căci după ce au fost ajutați de politicienii partidelor să pună stăpânire pe toate izvoarele de bogăție ale muncii poporului nostru, cu nimicirea păturii de mijloc dela orașe (negustorii și meseriașii români), — jidanii îmbogățiți se pregătesc acuma să ni-se facă stăpâni, formând pătura conducătoare, cea politică și culturală, a nației românești.

De aceea vedem că, mai ales după ce li s'au dat toate drepturile prin Contractul de pace dela Saint-Germain, jidanii au năvălit în mare număr în școlile noastre, umplându-le, cu înlăturarea Românilor sărăciți.

În anul 1920, în școlile mixte (de băieți și fete) din Basarabia, erau 696 români și ruși, jidani 1351; — în Licee Români și ruși 1514 jidanii 6302. La Facultatea de drept a Universității din Cernăuți, în anul 1920, erau Români 237, jidani 547. — La Filozofie, Români 174, jidani 574. — La Universitatea din Iași, în anul 1922 erau la Farmacie 97 Români și 299 jidani; — la Medicină Români 546, jidani 831.

Liceele, Universitățile și chiar Școlile militare pentru ofițerii de rezervă, gem de jidani. *Jidanii formează astăzi 63% (la sută) din ofițerii de rezervă ai artileriei noastre!*

Va să zică, în viitorul cel mai apropiat: profesorii, medicii, farmaciștii, juriștii, și prin urmare, avocații, magistrații, (judecătorii) deregătorii de obște, prefectii, primarii, deputații, senatorii, ministrii, *comandanții Armatei*, cari vor conduce soarta țării și vor închipui cultura nației românești, — vor fi în mare număr jidani. Iar *Românilor sărăciți, nu le va mai rămânea decât munca brută (cu brațele) și slujbele de jos!*

Ca să ajungă la scopul pe care-l urmăresc, de a stăpâni România, jidanii internaționali (fără țară, fără pa-

trie) se slujesc de mijloacele internaționale, care le stau la îndemână. Anume:

Prin presa (gazetăria) internațională: jidanii ne ponegresc zilnic și hulesc poporul românesc și așezămintele lui! — Prin diplomația internațională (prin ambasadorii și consulii țărilor): jidanii ne fac toate intrigile (tăsăturile blâstămate potrivnice țării noastre). Prin finanța internațională (prin puterea lor bănească): jidanii scad banul țării. — Prin specula internațională: jidanii ne jăfulesc de tot avutul, scumpind prețurile mărfurilor pe care ni-le vând, și ieftinind, până ce le cumpără, toate ale noastre ce avem de vânzare. — Prin anarhia internațională (răsturnarea bunei rândueli) a comunismului, cu loznica ce vrea sdrobirea Statului național: „proletari din toate țările, uniți-vă”, și prin „țărănismul” viclean: jidanii lucrează la surparea ordinii și bunei înțelegeri dintre păturile neamului (dintre țărăni și cărturarii și învățații ei), — în sfârșit, prin sectele internaționale (credințele rătăcite pocălte) ale căror rătăcirii le propoveduesc în țară, jidanii tind să dărâme sfânta noastră biserică, ca să ne poată răpune, virind dihonnia (volbura, cearta) religioasă în mijlocul nostru!

Acest război de moarte, al jidăniei din toată lumea, împotriva nației românești, prin însăși firea lui, va dăinui câtă vreme vom avea jidani printre noi!

Nu ne rămâne dar altă scăpare, de cât: cu ori câte jertfe, *să-i scoatem din mijlocul nostru!*

Atâta va îngădui ori-cine, că, cel puțin o îndreptare a stărilor de azi, să se facă numai decât, pentru a aduce la loc cumpăna dintre Români și jidani.

Aceasta îndreptare însă, în nici o privință, nu ne poate veni dela „partide”, cari doară ele ne-au făcut să ajungem în starea de azi.

Partidele, care au dat naștere marului năcaz cu jidanii, prin însăși alcătuirea lor bolnavă, nu pot ele singure să o deslege spre bine.

Mai puțin încă de acum înainte, decât în trecut, putem aștepta mântuirea noastră dela „partide”, după-ce au primit pe jidani în rindurile lor în partid și când, prin voturile jidaniilor, po-

Iticlanii aşteaptă să fie aleşi, şi pe cari, la rândul lor, îi aleg în sfaturile orăşeneşti şi în adunările legiuitoare (în Statul ţării)!

Astfel, pe când ieri puteam vorbi numai de politicianii Jidaniţi; astăzi, prin primirea în sânul lor a Jidanilor, sunt jidaniţite partidele înseşi! Cum s'ar putea dară, ca „partidele” să lucreze cu Jidani — contra Jidanilor?

Neputinţa aceasta de a îndrepta starea de astăzi, prin „partide”, a dat naştere „Ligii Apărării Naţionale Creştine”: în care jidani şi jidaniţi nu intră!

„Liga nu este „partid”; nu voeşte să fie partid; nu va fi nici odată „partid”.

„Liga” este o legătură, o frăţie de cruce, între toţi bunii Români, hotărâţi să-şi apere naţia şi legea lor creştină, împotriva Jidanilor. „Liga” este *unealta de luptă împreună, de adunarea a tuturor puterilor vii româneşti, fără deosebire de partide, cu scopul de a elimina de a scoate pe Jidani din mijlocul nostru.*

Darea afară a Jidanilor nu este o grijă a unui „partid”, ci o bătaie de cap naţională. De aceea nici „Liga” nu este un partid, ci — o *infrăţire naţională!*

„Liga” închipue voinţa naţiei româneşti, de a se păstra pe sine şi a păstra pământul şi conducerea proprie a sorţii ei. Ea zice hotărât:

România este a Românilor!

Se găseşte oare vre-un Român, care să ceară, ca România să nu fie a Românilor? Să o spună! Dacă nu se găseşte, atunci trebuie să luăm toate măsurile, pentru ca ceea-ce este în voinţa tuturor, şi în firea lucrurilor — să fie în faptă aş!

România, nu poate fi a Românilor, decât prin darea afară a Jidanilor!

Comerţul (negoţul), meseriile, industria, pădurile, pământurile, exploatarea (întreprinderile), profesiunile libere (adecă carierele de viaţă ca de avocat, medic inginer şi altele), slujbele de obşte, oraşele, nu pot fi totodată şi ale Românilor şi ale Jidanilor. Cultura României nu poate fi totodată şi românească şi jidănească. Dar este firesc ca, în România cu munca Românilor, să fie românească. În urmare:

Înlăturarea Românilor de către Jidani, pe neaşteptate, trebuie să aibă ca urmare negreşită: izgonirea Jidanilor de către Români!

Această alungare se face prin următoarele măsuri ale programului „Ligii Apărării Naţionale Creştine”:

Jidani vor fi scoşi din armată!

Jidani vor fi înlăturaţi din orice slujbe de obşte!

Pământurile stăpânite de Jidani, sub orice cuvânt, se vor expropria (răscumpăra) şi vor fi date sătenilor cultivatori.

Pădurile ţinute de Jidani, ca proprietari sau exploatare, vor fi trecute în lucrarea obştilor săteştii!

Nemişcătoarele dela, oraşe ţinute de Jidani, vor fi expropriate şi se vor da negustorilor, meseriaşilor, slujbaşilor şi profesioniştilor liberi români (doctori, ingineri, avocaţi, etc.)

Jidani intraţi în ţară după 1914, vor fi aruncaţi îndată peste graniţă, iar pentru cei de mai înainte se vor lua toate măsurile, ca să plece şi ei pe cât mai curând! Pană la izgonirea lor deplină, şi în vederea ei, — Jidani nu vor fi primiţi în şcoli, în negoţ, la meserii, în profesiunile libere, decât pe măsură cu numărul lor faţă de locuitorii creştini ai ţării, aşadar cu „*numerus clausus*”

Acestea sunt unele din măsurile de alungare a jidanilor cuprinse în Programul (Planul) mai larg al „Ligii Apărării Naţionale Creştine, şi pe care acei cari o alcătuiesc, s'au legat cu jurământ ca să lupte pentru al aduce la îndeplinire îndată!

Fraţi Români!

Apărarea naţională cere astăzi unirea tuturor Românilor înţelegători de primejdia care ameninţă naţia românească.

Pătrunşi de această trebuinţă, încredinţaţi „Ligii Apărării Naţionale Creştine” cu scaunul Bucureşti; al „Partidului naţionalist creştin”, cu scaunul în Iaşi; al „Acţiunii Româneşti”, cu scaunul în Cluj; al „Partidului social-creştin”, cu scaunul în Gherla având ca mijloc de lucrare împreună „Acţiunea naţională-creştină” precum şi al „Fasciei naţionale Române”, în urmarea lucrărilor de unificare începute pe temeiul Procesului-Verbal dela Iaşi din 13 Aprilie 1925, şi a Procesului verbal dela, Câmpulung (Bucovina din 10 August 1925, şi pentru desevăşirea ei — am hotărât:

Toate organizaţiile (înjgheburile) naţionaliste creştine mai sus unite, se contopesc în „Liga Apărării Naţionale Creştine”, sub preşedinţia d-lui A. C. Cuza şi în temeiul doctrinei, programului, statului şi regulamentului, cuprins în „Călăuza Bunilor Români”.

Pe viitor „Liga Apărării Naţionale Creştine”, cuprinzându-ne pe toţi, va lupta cu puterile noastre ale tuturor, pentru împlinirea scopurilor noastre de obşte.

Înfăptuind această unificare deplină între noi, prin contopire, facem chemare şi la unirea tuturor Românilor, în acelaş gând, cu acelaş scop, chemându-i la luptă sub steagul cu „Svas-tica” (crucea luptătoare), — pentru organizarea apărării naţionale-creştine împotriva Jidanilor, fără a mai perde nici o clipă! —

Orice întârziere este o primejdie pentru fiinţa naţiei româneşti.

Căci Jidani, având la îndemână bani mulţi, neţărnut de mulţi, se întăresc pe fiecare zi în mijlocul nostru. Jidani cumpără toate bunurile noastre: pământuri, păduri, industrii, nemişcător, exploatare, şi cuprind tot mai mult profesiunile libere (avocaţi, ingineri, medici, profesori) şi slujbele. Jidani vără stricăciunea în organismul nostru naţional, amortându-l, ca să nu ne mai putem împotrivi lor. Jidani primejdiesc siguranţa României, prin ameninţări din afară, şi prin uneltiri înlăuntru. Iar acum în urmă, încurajaţi prin sprijinul politicianilor din „partide”, Jidani au ajuns să ne atace pe străzi, silindu-ne, a li-se da răspunsuri răsunătoare, fireşti, din partea românilor, şi tulburând astfel liniştită desvoltare a Statului românesc.

Din aceasta stare ruşinoasă şi ameninţătoare a viitorului nostru, „Liga Apărării Naţionale Creştine” singură ne mai poate scăpa!

Ca să se înţeleagă aceasta de toţi Români, repetăm: „Liga” nu este o grupare, ci este organizaţia politică a naţiei româneşti. Liga este o armată naţională, care luptă cu steagurile desfăşurate, pentru recucerirea aşezărilor pierdute prin neprevăderea partidelor!

Fraţi Români!

Nici unul Român nu-i mai este iertat să nesocotească primejdia de care este ameninţată naţia românească.

Zilele sunt hotărâtoare pentru fiinţa neamului.

Toţi acei, cari se pun de-a curmezişul mişcării naţionale, vor fi dar socotiţi ca vânzători de neam, şi ne vom purta cu ei cum li-se cuvine.

Căci ori-cât de mare ar fi primejdia iudaismului în sine, ea nu ar fi nici pe departe atât de ameninţătoare, dacă Jidani nu şi-ar fi găsit şi crescut uneltele supuse şi slugarnice din sine cea îngustă, necredinţa strigătoare, şi lipsa de ori-ce bun simţ moral, al unora dintre Români, mici la suflet, cari rămân nepăsători faţă de toate nevoile noastre cele de obşte şi cari prin vorba şi fapte vrednice de osândă, prin lipsa de ori-ce ceruere în alegerea mijloacelor pentru mulţumirea răutăţii şi lăcomiei loruşi, se întovărăşesc uneori chiar cu duşmanii din înlăuntru şi dinafară al neamului

românesc, — acestea primejdiesc interesele (trebuinţele) cele înalte ale Statului.

Aceştia sunt Români necinstiţi şi înstrăinaţi, cu un cuvânt *Jidoviţi!*

„Liga Apărării Naţionale Creştine” în dorinţa de a întări credinţa creştinească, de a ridica moralul (simţirea cea bună) a naţiunii, este hotărâtă să lovească fără cruţare în jidoviţi, punând în aplicare faţă de ei cele mai straşnice pedepşiri.

Fraţi Români!

Ceasul a sunat! Lupta a început. Veniţi sub steagurile cu „Svas-tica” „Ligii Apărării Naţionale Creştine”, — şi izbânda e sigură.

Cu Dumnezeu înainte!

Bucureşti, 18 Sept. 1925.

Preşedintele

„Ligii Apărării Naţionale Creştine”:

A. C. Cuza.

Act de unire.

Subsemnaţii, ca reprezentanţi, cu depline puteri ai „Ligii Apărării Naţionale Creştine” ai „Acţiunii Naţionale Creştine” şi „Fasciei Naţionale Române”, întrunindu-ne astăzi 18 Septembrie 1925 în Bucureşti, după constăturile avute în zilele de 17 şi 18 Septembrie 1925, în interesul unei acţiuni unitare mai puternice şi pentru desăvârşirea unificării începute prin procesul-verbal dela Iaşi din 13 Aprilie 1925 şi procesul-verbal dela Câmpulung (Bucovina) din 10 August 1925, am hotărât cele ce urmează:

1. Organizaţiile noastre mai sus pomenite, se contopesc în organizaţia politică, economică şi culturală „Liga Apărării Naţionale Creştine” cu sediul în Bucureşti, sub preşedinţia d-lui profesor Alexandru C. Cuza, având la bază doctrina, programul, statutul şi regulamentul „Ligii Apărării Naţionale Creştine”.

Cu acest act organizaţiile „Acţiunea Naţională Creştină” şi „Fascia Naţională Română” nu mai au fiinţă.

2. „Liga Apărării Naţionale Creştine”, lucrând în conformitate cu statutul şi regulamentul revăzute de noi, va aduce la îndeplinire programul discutat, acceptat, semnat de noi şi aci anexat, cuprinzând 36 articole.

Drept care s'a încheiat acest act de unire.

A. C. Cuza

Dr. Valeriu Pop

I. C. Cătuneanu

General retr. G. Marca

Dr. C. Şumuleanu

Maior Em. Ursianu

Inginer Gr. Bejan

Juniu Lecca

Dr. Valer Roman

Dr. Titus Malaiu

Dr. Dionisiu Benea

Col. Niculcea I.

Prof. Virgil Pau

Maior invalid A. C. Christopol

Preotul C. Dumitrescu

Dr. George Rusu

Dr. Victor Petheu ofiţer inv., Ploeşti

Dr. Ioan Istrate

Teodor Humişa

Ioan Balintescu

Mihaescu

Al Bacaloglu

Ing. C. Rădulescu

Em. B. Vasiliu

Gh. Niculescu

I. D. Protopopescu

Câteva date noi asupra României.

Basarabia are 1751 comune, din cari 1737 comune rurale şi 14 comune urbane.

Transilvania are 4122 comune din cari 4082 rurale şi 40 urbane.

Bucovina are 336 comune din cari 323 rurale şi 13 urbane.

Vechiul regat are 2768 comune din cari rurale 2691 rurale şi 77 urbane.

Aici datele statistice sunt foarte interesante.

Populaţia a crescut în mod constant, trecând dela 15.900.000 locuitori în 1919 la 16.763.283 în 1923. Din datele sosite în ultimul timp populaţia este azi 17 milioane şi jumătate.

Ea se repartizează astfel: în vechiul regat 7.897.311 — circa 57 locuitori pe klm. pătrat.

Transilvania 5.477.966 — circa 10 locuitori pe klm. pătrat.

Basarabia 2.958.934 — circa 66 pe klm. pătrat.

Bucovina 311.721 — circa 78 pe klm. pătrat.

Noi ne bucurăm de creşterea repede şi continuă a populaţiei ţării noastre, dar tot odată ne exprimăm şi temerea că această creştere este a se mulţumi puhoiului de paraziţi nepoştiţi, cari vin ca un potop periculos din toate părţile, ştiind că aici este Canaanul — paradisul dorit şi sperat de ei.

Ne-am bucura deci dacă am vedea mai bine scăzând populaţia ţării într'un an cu chiar câteva milioane de oameni, daţi fiind prestre graniţe toţi veneticii nepoştiţi tulburători de ordine şi propagatori ai imoralităţii, necinstei, ai bolşevismului şi tuturor tâlhăriilor, speculei şi afacerilor murdare.

Sperăm că şi dorinţa aceasta a noastră se va împlini încurând când adecă va veni la conducerea ţării „Liga Apărării Naţionale Creştine”

— Români sprijiniţi numai comerţanţii şi meseriaşii români. Nici un ac dela jidani!

Două categorii.

— Indivizi „practici” și „idealști” —

Realizându-și aspirațiile naționale, noi, Românii am sfârșit boiul într'un elan de însuflețitor, cum nu s'a mai născut de când e lumea pe acest pământ.

Cu cât individul, component național, fie el plugar, muncitor sau intelectual, a participat intens la acest ospăț al drăstei de pământ și frate desrosc; cu atât s'a desmetecit mai mult și mai târziu din aiureala și beții spirituale.

Și amară ne mai fu deziluzia! Căci, până când eroii rămași viață, pluteau încă în sferile superioare, altruiste, perzente să lupte pentru binele obștesc; o altă tabără, infimă ca măr și valoare morală, se punea la pândă, calculând și așteptând momentul oportun să intre ei în acțiune. Această adunărea sinistă, înțelegându-se și înșurubându-se prin instincte, se împunea din oamenii materiei, renegați tuturor timpurilor, oportunisti și șovăielnicii în momente de grea cumpănă ale luptei.

Și acești indivizi „practici”, fiind cartoful prăjit gata, și scos din jar de mâinile altora, — au așezat și dânsii la cel mai răbos ospăț, — ospățul porcii, — caracteristic epocelor tulburate după mari cataclisme.

Oameni cu idealul în stomac, înșiși până la saturație, — își inseră doar nervii de irosire în lupte, apărură în nouă ipostază. În postură de ferventi pașoptiști, se mascau sub flamura revoluționară, pe care dânsii o scoală acum mai lată și mai bogată pentru a-și acoperi machiajurile.

La cele ce-au urmat, am fost toți martori, o începură cu consiliul Dirigent și o continuară cu toate guvernele. I-am văzut înșurubându-se în birourile de perțose, comisari de alimentație, peșteră; intrară apoi pe rând în parlament și acaparară întreaga viață publică, târându-o în norotul tuturor fraudelor. Aruncată în această sămânță blestemată,

ea germină favorabil în căldura și umezeala pestilențială a bălegarului, se spori prin numărul dezertorilor din tabăra întâia și-i vedem azi înăbușind toate terețele activității publice.

Tabăra acestora, de oameni „practici”, ne-a dat până azi, — onoare excepționale, — pe acei:

Prefecți, subprefecți și primari, agenți electorali, micii despoți ai provinciilor;

Parlamentari intervenționiști și politicieni trecuți prin toate partidele;

Oficanți de vamă, pactând cu contrabandiștii;

Șefi mari și mici dela CFR., traficând vagoane;

Finanți, târguindu-se în folosul lor cu contribuabilii;

Șefi de siguranță și poliție ce își crează sinecure nepermise;

Agronomi, cari lasă văduvele, orfanii, invalizii de război, voluntarii nesatisfăcuți și dau în arendă în loturi de sute de jughere politicienilor, pe care aceștia îi dau mai departe cu uzură țărănilor;

Președinți și membrii ai comisiilor de încuierare, cari ni-au înstremit orașele,

Advocați politicieni, terorizând justiția și alte nesfârșite grațiozități de felul acesta, sub scutul căroră negustorii, băncile și marea industrie și-au putut crea conjunctura, pe care au dorit-o, exploatarea tot mai nemilos masele.

Și acum, compunând tabloul noilor capitaliști; ieșiți din această categorie de indivizi și ne vom convinge mai bine de grozava realitate: deoparte aceștia cu aproape toate bunurile țării acaparate; la mijloc statul strămtorat; și de cealaltă parte masele poporului, sărăcite și grav nemulțumite.

În vreme ce „practicii” și-au aranjat și își aranjează mereu situații materiale și morale; „idealștii” au ajuns rău de tot în țara lor de vise fericite. Ofițeri activi trag pe dracul de coadă să poată exista în viața pentru care n'au fost crescuți. Apoi micii funcțio-

nari ce abia își mai pot câștiga bucătura de pâine și o zdreanță de haină, — bunuri la care dânsii nu țin prea mult, însă prin sărăcire se văd amenințați să-și piardă și *autoritatea morală*. Se știe doar cât valorează azi cinstea în fața banului!

În asemenea condițiuni, rândurile idealștilor neamului, acei cari au făurit România-Mare, se descompletează mereu. O mare parte au căzut pe câmpul de onoare, ca eroi, — fericiții de ei și binecuvântați le fie memoria!

Cei rămași în viață, — oh, eroii vii! — eroii numai, după moarte sunt iubiți; — aceștia desiluzionați, dezertează în tabăra exploatare. Numai incorrigibilii în cinste mai pier prin inaniție, ca nevrednici inadaptabili ce sunt. *Tr. Mager, prof.*

Dezertorii.

Jertfindu-ne totul și neprecupețind nimic, noi am făcut din sângele și viața noastră să răsară cât mai mândră și frumoasă România-Mare și întregită.

Prin curajul și prin sacrificiul nostru noi am învins trufia teotonă, făcând ca să se ducă peste tot lozincă că „Românul în veci nu pier.”

Deci noi care numai prin puterea noastră de patriotism și de jertfe, am reușit întotdeauna să scăpăm țara și neamul din cele mai grele cumpene, nedumeriți și plini de amărăciune ne întrebăm: cum de ne mai răbdă Dumnezeu să mai călcăm pământul acestei țări, stropit cu atâta sânge de viteji, când în jurul nostru mișună atâția dezertori fără ca să le cerem socoteală.

Acești mișei, care au speculat în mod infam și țara și pe noi prin tot soiul de banditisme astăzi ca culmea a ironiei ne și sfidează cu cele mai obraznice purtări.

Iar cei în drept să le aplice pedeapsa cuvenită, privesc cu atâta nepăsare și indiferență încât pe noi ne indignează iar lor le dă curaj.

Punem dar, fără a căuta să jignim pe cineva, întrebarea: care e misterul că din zeci de mii de dezertori jidani, în special, dovedeți pe deplin vinovați, nu sunt judecați nici până azi? Iar acei cari au fost judecați sunt găsiți fără vină și puși în libertate?...

Chestiunea părănd de îngrijorat, rugăm pe cei nutriți de sentimentul patriotismului cinstit, să deschidă bine ochii și lăsând la o parte puterea oricărei influențe sau intervențiuni, să trimeată cât mai repede în pensiunea pușcărilor pe toți cari din lașitate, acuma ca și atunci duc mai departe opera lor de trădare și de îmbogățire personală, în dauna țării și a neamului întreg. *Ioan Movila.*

Jidanii atacă!

Hotărât lucrul Jidanii ne-au declarat război pe față, unul din acele războaie de „guerillas” lașe și pline de venin în ura lor.

Stingheriți în acțiunea lor cutropitoare de conștiința națională trezită la viață de cei ce au înțeles cu un moment mai de vreme pericolul ce amenință țara noastră; necrezuți la „Liga Națiunilor” unde ni-se cunoaște numai noblețea noastră de caracter, dar și nepăsarea noastră proverbială; văzând că nici prin propaganda Fildermann & comp. nu pot să ne compromită; Jidanii au trecut la atac, pentru a produce perturbare în viața noastră de toate zilele.

Și atacurile lor se dau repezi, la mici intervale de timp și în diferite puncte ale țării; reeșind astfel clar că există un plan strategic și un cuvânt de ordine pentru înfăptuirea lui.

La Iași, apostolul neamului, profesorul A. C. Cuza, cade sub palmele brute Lehrmann; la Focșani se aruncă cu pietre și cărămizi în capul studenților; la P. Neamț jidanii în bandă de peste 2000, maltratează pe niște elevi de liceu și bruschează un colonel activ; la Cluj elevii liceului jidănesc lapidează pe concetățenii noștri, profesorii: Fortunescu, Marin și Gheorghiu, iar în Craiova — cea ferită până acum de această lepră socială, — jidanii ridică colții, și un funcționar al firmei Andreescu, e bătut de un grup de jidani negustori din Str. Cărlăneanu, iar alții amenință pe cei ce au deschis lupta — o luptă cinstită însă — în contra lor.

Și așa stând lucrurile te întreb: Ce soluțiune se va da acestei stări de lucruri — căci una se impune — și încă una radicală, care să curme răul pentru totdeauna; și ori care va fi ea va veni, căci e necesară pentru însăși existența neamului nostru.

Toleranța noastră prelungită la infinit și nepăsarea sau complicitatea celor interesați, ar duce la suprimarea vitejei noastre ca stat de sine stătător, și dacă crima în genere e condamnată, apoi cea mai condamnată dintre toate este aceea d'a lăsa să și-se distrugă țara!

Și jidanii vor să ni-o distrugă.

Bran.

Cetiți și răspândeți ziarul:

VOINȚA POPORULUI

FUNȚIONARI I.

Priviți-l cum pornesc la slujbă pe străzi bătute de noroi,
Cu ochii înfundați în cranii, îndurerăți și triști și goi.
Nesătosul dinte-al vremii le roade ștersele vestminte
Și moartea le rânjește'n față din negre goluri de morminte.
Îi părjolește suferința și i sfredelește'n piept mereu —
O, ale cui păcate poartă, de-i isgonește Dumnezeu?
În țara aceasta 'ncununată cu lanuri galbene de grâne
Prin viață trec ca niște umbre lipsiți adeseori de pâine!
Priviți-l cum muncesc sărmanii, robiți de idealuri mari,
Și mor de foame pentru jară, priviți-i — sunt funcționari!

Tovarăși, și eu vă sunt frate și fața mea de foame-i suptă,
Și ochii mei se scaldă'n lacrimi și eu am intrat cu voi în luptă!

Priviți-i, azi e sărbătoare. Cum trec bolnavi, cu pasul rar
Un Crist își pare fiecare urcând cu crucea spre Calvar!
Ei trec încununăți de gânduri, momiți de-un vag necunoscut,
Citești în fața tuturor regretul de-a se fi născut.
Cu plețele încărunțite și-apeacă fruntea spre pământ,
Ca frunza galbenă pe ramuri se catină la orice vânt!
Au tors și ei odată visuri și din nădejdi au făurit
Castele, pompă și mărire, — dar vremea azi l-ea năruit
Priviți-i, nu vă fie teamă, clocoți nemernici, cămătari,
De mila voastră n'au nevoie, priviți-i — sunt funcționari!

Întindeți-mi și mie mâna, căci visele-mi sunt spulberate,
Și părul meu încărunțește, tovarăși și eu vă sunt frate —

Ei n'au palate aurite, nici herghelii cu cal de zoi
Și răbdă să le-arunce 'n față, toți parveniții, cu noroi.
N'au paturi calde, nici odihnă, dacă-i lovești ei nu răspund,
Și resemnați își sorb otrava din cupa sorții până 'n fund,
O, lacrimile lor amare amestecate-s cu sudori,
Plătesc atâtea biruri grele ei, umiliții cerșetori!
Priviți-i, și ei au un suflet deși nu sunt milionari:
Pe umeri poartă greul țării, priviți-i — sunt funcționari!

Tovarăși, și eu vă sunt frate, mă sbat străin în gheara sorții,
Și barca mea o poartă valul tot mai grăbit spre țara morții!

Priviți-i, trec ca 'ntotdeauna smeriți și cu priviri umile,
Pe când strălucesc prinși în blănuri aleargă 'n automobile.
Strănil jefuesc și pradă: tâlhari, infami, destrăbălăși,
Și țara geme sfâșiată de-a tătea lifte fără sași!
Ne duc pădușile departe și snopii grei cu spicul plin
Și lasă 'n urmă sărăcie, lăcuste, foame și venin!
Iar ei, martirii cei mai nobili, din țara holdelor de grâne,
Muncesc din zori și până 'n noapte și totuși n'au un corn de pâine!
Priviți-i cum tânjesc de foame și răd de ei săiul barbari,
Viața lor e germănoasă, priviți-i, sunt funcționari!

Întindeți-mi și mie mâna și fața mea de foame-i suptă!
Tovarăși, și eu vă sunt frate, căci voi cădea și eu în luptă.

Iustin Ilieșcu.

Com e tratat elementul românesc în Jugoslavia.

Deși în termeni mai generali ne-am mai ocupat de curând cu situația creiată fraților noștri din Banatul sârbesc de noua lege confesională jugoslavă, totuși revenim acum din nou asupra ei, prezentând publicului nostru cîteva pasagii din susmenționata lege, pasagii ce le reproducem după ziarul „Gratul românesc”, organul oficial al partidului național român din Jugoslavia.

Iată dar ce prevede legea din chestiune:

1. Orice schimbare în organizațiile confesionale admise sau recunoscute, se poate face numai cu aprobarea Ministerului de culte.

2. Aceleași confesiuni pe baza regulamentelor lor confesionale pot susține legături directe cu sefi lor supremi bisericești și în afară de granițele țării, dar numai în cazul dacă acești sefi, oriunde ar fi, au dreptul de exterioritate. Orice altă legătură este admisă numai de Minister și stă sub controlul permanent al acestuia.

3. Scrisorile și ordonanțele trebuie trimise și Ministerului, care poate opri împlinirea lor.

4. Ordonanțele bisericești, în chestiuni religioase-sociale, n'au valoare și nu pot fi publicate fără prealabila aprobare a Ministerului.

5. Organele statului au dreptul de a controla administrația averilor bisericești etc. Ele vor primi toate preliminările și socotelile averilor confesionale.

6. Cine voește a ocupa o funcție bisericească, trebuie să dovedească: că e cetățean jugoslav, că și-a făcut serviciul militar și că posedă limba statului în scris și viu grai.

7. La introducerea funcționarilor bisericești este nevoie de aprobarea organelor statului, care pretind să știe numele noului introdus. Ministerul poate excepționa pe candidat în baza paragrafelor legii, iar dacă instalarea s'a întâmplat, ea încetează de a mai avea vre-o valoare.

8. Matriculele de naștere, căsătorii și cazurile de moarte le vor conduce organele administrative.

9. Legea mai prevede, că Ministerul de instrucție dispune de diferitele fundații.

Paragrafii aceștia rigizi, spicuiți din falmoasa lege confesională a vecinilor noștri, sârbi, vorbesc cu mult mai eclatant, decât ori care articol de ziar, despre soarta ce-i așteaptă în viitor pe sârmanii noștri frați, rămași în Banatul înstrăinat, de aceea și abținem dela ori ce interpretare a lor.

Citind însă această lege, nu putem să întrelăsăm a face o mică comparație între situația fraților noștri din Jugoslavia și a minorităților dela noi, trăgând apoi din această comparație concluziunile noastre logice.

Situația politică, culturală, națională și economică a fraților din Banatul jugoslav în trecutul apropiat și în prezent este următoarea:

1. Sub raportul politic:

Legea electorală jugoslavă a fost astfel confecționată, încât Românii din Banatul sârbesc, (de cei din Valea Timocului nici nu mai vorbesc) cu tot pactul ce-l făcuseră cu radicalii lui Pașici, în actuala sesiune parlamentară nu și-au putut trimite nici un deputat de al lor.

2. Sub raport economic:

Sub diferite pretexte și motive pămăntul singuraticilor proprietari români și teritoriile de pășunat ale comunelor

românești sunt luate și împărțite fără cruțare „dobrovoților”, adică voluntarilor sârbi, bosnioci și muntenegrini, colonizați și așezați cu forța de guvernul din Belgrad prin satele curat românești.

3. Sub raport cultural:

Școlile românești sunt închise și sârbizate după un sistem draconic, iar tinerii români din Jugoslavia sunt oprși să vină în România spre a-și face aici studiile. Pușinii tineri români din Banatul sârbesc, cari azi cercetează diferitele școli din România, aproape în totalitatea lor, au venit aici pe ascuns, fără știrea și învolrea autorităților sârbești.

Fundațiunile făcute cu scop cultural românesc ca fundațiunea „Trandafii” a cărei avere imobilă a rămas în mare parte în Jugoslavia, servesc azi cu precădere, ca să nu zicem exclusiv, scopuri culturale sârbești.

4. Sub raportul național propriu zis, situația Românilor din Jugoslavia este și mai lamentabilă. De o manifestare națională distinctă a elementului românesc din Jugoslavia, azi nu se poate vorbi. Cel mult dacă vom înregistra câte-o răzleață manifestare cu caracter mai mult religios, făcută cu ocazia sfințirii vre-unui clopot al unei modeste biserițe dela țară. Cu astfel de prilejuri se mai împrumută actului religios și puțin caracter național, dar de sărbătorire vre-unui mare erou ori scriitor național, nu e nici vorbă. Nici chiar centenarul lui Șaguna, care în definitiv a fost un cap bisericesc, simpatic sârbilor de pe vremuri, nu le-a fost permis Românilor din Banatul jugoslav să-l sărbătorească.

Numai biserica le mai rămăsese fraților noștri, ea singurul patrimoniu care nu fuse violat încă de șovinismul vecinilor noștri sârbi.

Odată cu venirea noiei legi confesionale însă și acest patrimoniu l-au pierdut.

Aceasta a fost, până în trecutul cel mai apropiat soarta fraților noștri, rămași sub stăpânirea sârbească, care soarte însă se înrăutățește în mod simțitor prin aplicarea noiei legi confesionale.

Aceasta este și azi situația fraților noștri și credem că și a altor minorități din Jugoslavia și cu toate acestea împotriva acestei țări nu s'au trimis atâtea proteste la Liga Națiunilor și în alte părți, ca și în țara noastră.

Ori ce judecător imparțial și ne-preocupat, comparând situația reală a minorităților etnice dela noi cu a celor din celelalte țări învecinate, în special din Jugoslavia, e imposibil să nu aducă o judecată favorabilă nouă. De ce dar atâtea pornire dușmănoasă din partea unor conducători ai minorităților noastre, când bine văd și înțeleg, că situația lor în țara noastră, este mult mai favorabilă, decât a conaționalilor lor din țările vecine?

Nu cumva aceste serii nesfârșite de plângeri își au originea chiar în multa noastră solitudine, ce-o avem față de cei de alt neam și pe care ei socotindu-o probabil de o slăbiciune, voiesc să ni-o speculeze și mai mult în favorul lor?

Răspunsul firesc la această întrebare ni-l dă judecata rigidă a celor ce vedem că se întâmplă la noi și în țările din jurul nostru, în chestiunea minorităților.

a. b.

LA STĂLP

S'a întâmplat în Țara Românească, undeva, pe timpul Consiliului Dirigent.

Di Cav. Vrăbioiu, comisar de alimentație trecea en bloc vagoanele cu sare firmei Vulpe & Comp., care la rândul său le făcea vânt peste granița valorificându-le pe preț de speulă.

Luni de zile, țăraniil aceluia județ au copt pâinea cu moare de curechii, căci nu se căpăta strop de sare în aceea țară a săril.

Care din doi este mai ticălos: românul, comisar; sau jidanul negustor?

Bicia.

SE ZICE:

Că bustul lui Eminescu regele poezilor, ridicat în Săunicolaul mare s'a sfințit în 11 Oct. cu apă din râul Iordan, adusă de un domn preot, care s'a reîntors acum din escurzia făcută la Ierusalim.

Că notarul comunal T. Petruțiu din Comlăuș a pămănt, trântit la pământ și lovit cu plicioarele pe țărani N. Roșiu la primărie în ziua de 13 IX a. c. și că a comis pe mai multe rânduri astfel de fapte...

Rugăm pe Di subprefect să cerceteze cazul și să pedepsească aspru pe cei vinovați.

Că în gara Talăgiu la firma Kohn Scholz și Lipkovics — toți coșer — este un funcționar cu numele Muzsay, fost ofițer austro-ungar și fost prizonier în Rusia, care se pare că a făcut școala de propagandă bolșevică și ca atare propagă cu rezultat bolșevismul printre țărani și muncitorii din loc și jur.

Autoritățile competente sunt rugate să înceapă o grabnică și severă anchetă contra aceluia element periculos.

Apariția „Salonului Literar” No. 6.

La 15 Oct. a. c. a apărut „Salonul Literar” nr. 6 de sub direcția poetului Al. T. Stamatiad, cu versuri și proză de: Eugeniu Ștefănescu-Est, Mihail Celarianu, Perpessiciu, Const. Șăineanu, Elena Văcărescu, A. Colruș, Al. T. Stamatiad și cu traduceri din Oscar Wilde și Guillaume Apollinaire.

Cel ce urmăresc cu iubire această revistă sunt rugați să-și achite abonamentul prin mandat postal, păstrându-și cuponul de adeverință.

Abonamentul 100 lei pe an. Redacția și Administrația: Arad strada Ion Calvin nr. 4.

GLUME.

La judecătorie:

— Dumnealui te-a pârât că i-ai zis: „măgarule!” — Cu ce drept?

— D'apoi mi-e frate, domnule judecător!

O diferență:

Femeea: — Cu un cuvânt tu ești un bărbat de nimical!

Bărbatul: — Și tu o femeie de nimica cu mai multe cuvinte.

GHEORGHE MARIȚA
Arad, str. I. C. Brătianu 13.

Mare atelier
de croitorie bărbătească. Execută cele mai distinse croieli după ultimele jurnale. De asemenea execută uniforme de școlari și chipiuri, șepci cu prețuri moderate.

ELENA NEGUȘ ȘICLOVAN
CROITORIE DE DAME

A R A D,

Colț Piața de pasări și str. Turnului nr. 3

Știri de tot felul

— *Rugăm pe toți Românii să bine să se înscrie în „Liga Apărării Naționale Creștine” înființând comitete județene și comunale în întreaga țară, ca să poată triumfa ideea național creștină la toate alegerile, să oar urma, căci numai condacătorii Ligei oar fi în stare să ne scape țara de jidani, jidavii și de toți speculanții și tâlharii, cari sug sângele acestor brav popor.*

— *Orice informații referite la organizarea comitetelor județene și comunale precum și insignii soastice se pot primi cerându-le dela administrația ziarului nostru.*

— *Salutăm cu bucurie și dragoste sinceră colegială apariția ziarului politic economic „Echoul” în orașul Arad și-i dorim viață lungă spre binele neamului și a patriei.*

— *Din partea D-lui N. Manculescu am primit un articol sub titlul „Plaga Neamului” din care reiese atâtea jale și durere, pe care o simțeste autorul când vede cum Românii noștri lăută de sine și deși au meseriași, industriași, ingineri, advocați, medici etc... românii totuși se folosesc la voie de străini și în special de cei mai putoroasă liftă, de lifta jidovească „plaga neamului” și în cuyinte atâtea de frumoase și însuflețite face apela toți cei ce simțesc românește să se provadă cu cele necesare numai dela români și nici un ac dela jidani. Oare câți înțeleg durerea și câți vor urma stiatul acestui suflet nobil românesc?*

— *Di Dr. IULIU VICAS, fost primasistent de clinică universitară specialist pentru boalele de ochi, gât, nas și urechi, reîntorcându-se din străinătate, și-a reînceput consultațiunea în Arad, B-dul Regina Maria nr. 18.*

Atențiune pentru persoanele care au pian și pianine. În curând sosește din București dl. C. Laslău acordeur și reparator de plane și pianine. Cui dorește acordarea ori repararea de plane să binevoiască a anunța administrația ziarului.

Aviz. Cu onoare aduc la cunoștința onoratului public și autorităților bisericești, că în ARAD, str. Românilor N-rul 7, am deschis un

Biron tehnic de arhitectură

Construiesc: orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (preliminare) lor, mai de parte execută colționări de totfelul de lucrări de zidiri și întreprind totfelul de lucrări tehnice clădiri etc.

Cu stimă:

TEODOR CIOBAN
arhitect.

POȘTA REDACȚIEI.

Manuscrisele scrise cu creionul nu se publică

Dlul L. Lungu, preot. Paralele le-am primit cu mulțumită. Ziarul se expediază regulat când apare, în timpurile ultim însă n'a apărut în fiecare Duminică din cauza prea multor greutăți și piedeci cu cari trebuie să luptăm